

Seguim buscant allò que fa identificar-nos i ser úniques. Quelcom amb el que ens sentim a gust i realment ens sentim nosaltres mateixes. A vegades, però, per la mateixa por de semblar rares o estranyes no expressem les curiositats, les inquietuds o els simples pensaments que ens passen pel cap. Són aquestes les accions que ens fan unes persones actives, obertes i més empàtiques. No en som conscients. Però, mirem-nos al mirall: què hi veiem?

Tan sols un cos?

Coneguem-nos, compreguem-nos i, sobretot, estimem-nos.

Júlia Mellado Rovira

RESPIRA